

Konstens fria och sagolika tillstånd

Pingstens konstrunda i Nordingrå 2016

Kramfors kommunalråd Jan Sahlen kommer direkt från Träakademiens avslutning för hantverkare och är alldeles uppfylld av alla hängivna konsthantverkare. Innan dess var han på utställningen i Stockholm med Ådalingarna, serietecknaren Mats Jonsson och konstnären Anders Åberg. Där blev han också helt tagen av den gamle kulturministern Bengt Göransson's invigningstal, som tryckte hårt på att konsten alltid måste vara fri. Kanske behöver stötts ibland men aldrig gå i det omgivande samhällets ledband. Som invigningstalare av 2016 års konstrunda i Nordingrå, ville därför Jan Sahlen sjunga den konstnärliga frihetens lov.

Birgit Dahlgren, som initiativtagare till konstrundan, var förstas den som hälsade välkommen, lika kul och slagfärdig som alltid. Hon har skänkt sitt över tvåhundra år gamla värdshus Kiörningsgården till konstnärerna och konstlivet i Nordingrå. Det har bildats en stiftelse och ordförande är Salsåkerskonstnären Dag Wallin. Han kan berätta många historier om denna unika gård, som är en av de få i sitt slag och helt i originalskick.

Ett kanonskott hör också till invigningen av konstrundan. Det är traditionsenligt smeden på NAVAB (Nordingrå Alltekniska Verkstäder AB) Tor Holmlund, som tuttar på. Det gjorde han också i år med stor pondus.

I Gärde, strax intill smedkollektivet NAVAB, ligger Karin Olsen Öbergs ateljé där hon i år ställer ut tillsammans med Tania Fred från Örnköldsvik. Karins gråhund Silka försvann för ett år sedan och är sedan dess spårlöst borta. På Facebook har man kunnat följa hennes efterlysningar och på oljemålningarna ser man Silkas irrande färd i landskapet. Det känns tungt och mycket sorgligt att se.

Tania Freds keramikskulpturer har stora betraktande ögon, som tycks följa ens rörelser i rummet. En liten hand är på väg att sträckas fram. En romsk tiggare i schamanens skepnad dyker osökt upp i mina tankar. Det ligger som ett drömskt skimmer av saga och sägner över målningarna, skulpturerna och utställningsrummet i den gamla bagarstugan.

På Järnsta café, på ovanvåningen, förstärks sagokänslan av Kerstin Lindströms lätta, liksom dansande figurer i ståltråd. Tre klarröda, just avtagna klänningar med djupa dekolletage och slitsar i sidorna samsas med fröställningar och blomsterformer som vajar i tunna trådar och ger fantastiska skuggor på den vita väggen bakom. Denna drömska stämning uppkom för Kerstin, berättar hon, i samband med en studieresa till Mark Rothkos märkliga Center Daugavpils i Lettland.

Även Dag Wallin i Salsåker har dansande sagofigurer i färgglad emalj, som skuttar utefter väggarna. Det spritter och pirrar i kroppen när man upptäcker dem. Men han har också en stillsam sida i utställningen med tjärad träbåt och en vilande varelse insvept i båtens famn.

Alldeles nygjutna är de små bronsfigurerna, som ligger uppradade på ateljébordet. De ser ut som forntida votivgåvor, något att ta med sig på den sista färden till den slutliga, djupa vilan.

Dala galleri i Gallsäter är det enda stället på årets konstrunda som har en internationell touch. Madison Dieng från Senegal, Michel Elias från Belgien och Roberto Romero från Spanien samsas om väggarna och den lilla ytan i utställningsrummet. Madison och Michel har ställt ut på en tidigare års konstrunda men Roberto är en ny bekantskap. Han är egentligen fotograf och filmare, har gjort många långfilmer och dokumentärer från Afrika. I utställningen visar han några foton, som han bearbetat i datorn. Även han har ett dödstema med schamaninslag. Genast i entrén möts blicken av två dovt färgade, afrikanska dödsmasker.

Madisons kraftfulla oljemålningar av intensiva trafiklivet i Dakar med bussbiljetter och utspridda kvitton ger liv och rörelse men också en lätt yrsel åt de vita väggarna. Soldränkta och vackert kärleksfulla är Michels akrylmålningar av ett vardagsliv i Senegal. Hans önskan är, enligt presentationen, att fånga och bevara livets flyktiga (lyckliga) ögonblick i sina bilder.

För alla tre är kärleken till Senegal och huvudstaden Dakar den gemensamma nämnaren. Och det bästa av allt: utställningen i Dala galleri har man chans att se månaden ut!

Karin Lundqvist (text)

Jonas Lundqvist (foto)